

ประเภท : บทความ
หัวข้อข่าว : การปฏิรูปประเทศได้เริ่มพระบารมี (ด้านสังคม)
โดย : สมจิตร์
ลงวันที่ : จันทร์ ที่ 12 เดือน ธันวาคม พ.ศ.2559
เข้าชม : 2171

เรื่อง การปฏิรูปประเทศได้เริ่มพระบารมี

การปฏิรูปประเทศเพื่อให้พ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางนั้น จะต้องปรับปรุงโครงสร้างประเทศในทุกสาขา ตั้งแต่ระดับล่างขึ้นสู่ระดับบน ทั้งในภาคเกษตรกรรม การศึกษา ไปจนถึงภาคการผลิตในอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อให้การปฏิรูปประเทศไทยบรรลุผลตามที่คาดหวังได้มีการเสนอให้รัฐบาลนำแนวพระราชดำริด้านการพัฒนาประเทศของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจัง และสำเร็จดังพระปณิธานของพระองค์ท่าน

นับจากอดีตจนถึงปัจจุบันประเทศไทยมีรากฐานผูกพันกับการเกษตร ทั้งยังมีภูมิศาสตร์ที่เอื้ออำนวยต่อการทำเกษตรกรรม ทำให้ไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรรายสำคัญ การขยายสาขาเศรษฐกิจไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการ ทำให้เศรษฐกิจขยายตัว แต่อีกด้านหนึ่งต้องประสบกับปัญหาที่สะสมมานาน ส่งผลให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้น สัดส่วนจีดีพี (รายได้ประชาชาติ) ภาคการเกษตรลดลงกว่าร้อยละ ๑๐ ทั้งยังเป็นสัดส่วนเกือบร้อยละ ๔๐ ของประชากรในวัยทำงานด้วย จึงเกิดสภาพไร้แรงงานมาก แต่ผลผลิตต่ำ ทำให้เกษตรกรส่วนใหญ่ประสบภาวะหมดเนื้อหมดตัว

การจะยกประเทศไทยออกจากประเทศกับดักรายได้ปานกลางสำเร็จจึงเป็นเรื่องยาก หากรัฐไม่ทุ่มเทแก้ไขปัญหาก็จะสมถะมานานให้แกภาคเกษตรกรรมอาจจะยังเป็นการซ้ำเติมความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยให้รุนแรงขึ้น จากนั้นไม่นานประเทศไทยเข้าสู่วิกฤตต้มยำกุ้ง ประชาชนตกงาน ธุรกิจล้มลง มีการปิดสถาบันการเงินถึง ๕๖ แห่ง จนไทยต้องเข้าสู่โครงการความช่วยเหลือทางการเงินและทางวิชาการจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) การรวมตัวกันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ตนเอง ยังต้องเผชิญกับอุปสรรค ทั้งจากปัจจัยทางสังคมและประชากร คือ เป็นผู้มีระดับการศึกษาน้อยและอายุมาก นอกจากนั้น ระบบการส่งเสริมภาคการเกษตรให้อยู่ได้ของรัฐบาลอ่อนแอ อนาคตของเกษตรกรยากที่จะพัฒนาตนเอง การทุ่มเทสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจขึ้นให้รวดเร็วโดยไม่สัมพันธ์กับสถานะของประเทศและของประชาชนจะเกิดความไม่สมดุลในเรื่องต่าง ๆ หลังวิกฤตต้มยำกุ้ง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานพระราชดำริสำคัญ ความตอนหนึ่งว่า “...เศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่จะทำให้ความเจริญแก่ประเทศได้ต้องมีความเพียร แล้วต้องอดทน ต้องไม่ใจร้อน...” ต้องไม่ใจร้อน... ”

นั่นคือการใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงควบคู่กับเกษตรทฤษฎีใหม่เพื่อให้ประชาชนพัฒนาได้อย่างมีขั้นตอน จากระดับครัวเรือนสู่ชุมชน โดยมีความรู้และคุณธรรมเป็นเครื่องมือให้เกิดความยั่งยืน เมื่อสามารถพึ่งพาตนเองได้ ไม่ต้องสร้างหนี้สินแล้ว ทฤษฎีใหม่ซึ่งได้แก่ การรวมกลุ่มกันเพื่อเพิ่มพลัง รวมทั้งลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มอำนาจต่อรองในการขายสินค้า ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ ที่สำคัญคือ เมื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้สำเร็จแล้ว จะต้องเสริมความเข้มแข็งภายในชุมชนไปพร้อม ๆ กัน

ความสำเร็จของการประยุกต์แนวพระราชดำริปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่ เป็นงานที่ภาคส่วนต่าง ๆ ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ต้องมีบทบาทขององค์กรภายนอกเข้ามาเสริม เริ่มต้นจากจุดย่อยที่สุดคือ ที่ตัวประชาชน เกษตรกรและครอบครัว แล้วพัฒนาขึ้นเป็นกลุ่ม เป็นชุมชน เป็นสหกรณ์ และขยายจากภายในออกไปสู่ภายนอก แนวพระราชดำริเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับจากประชาคมโลกเพื่อเป็นแนวทางหลุดพ้นจากเศรษฐกิจที่ชะงักงัน ประเทศไทยถึงเวลาที่จะต้องช่วยกันพยุงเกษตรกรในชนบทให้พ้นกับดักรายได้ปานกลางไปพร้อม ๆ กัน ตามพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช.

โดย พรรณิ ตั้งใจสถาปัตยกรรม
เรียบเรียงโดย สมจิตร์ ตาลสุก

